

Livsduelighed og et aktivt voksenliv:

Livsduelighed defineret af Claus Holm (Chef for internationalt kontor på DPU):

”Livsduelighed er en persons overskridelse af, hvad talentet tilsiger af kompetenceudvikling. Overskridelsen sker ved at motivere den enkelte person til en kompetenceudvikling, som kompenserer for talent.” ”..det giver denne person et godt og bredt fundament for at kunne omstille sig til nye situationer af social, faglig og arbejdsmæssig karakter”

Livsduelighed handler altså også om at udvikle kompenserende strategier.

”Valgsproget for en livsduelighedens pædagogik er: Få lyst til at sørge for din duelighed ved at overskride dit talent gennem kompenserende kompetenceudvikling! I den forstand er livsduelighedspædagogikken et tilbud om til stadighed at gøre sig bedre rustet, bredere funderet og mere beredt på et foranderligt liv, end en simpel udvikling af ens talent tilbyder.”

Begrebet livsduelighed ophæver modsætningen mellem arbejdsduelighed og fritidsduelighed.

Et bæredygtigt liv.

Både at respektere livet her og nu og forberede på det videre liv. Altså både respekt for ungdomsliv og forberedelse til voksenliv.

Aktivt voksenliv: Hvad indebærer det?

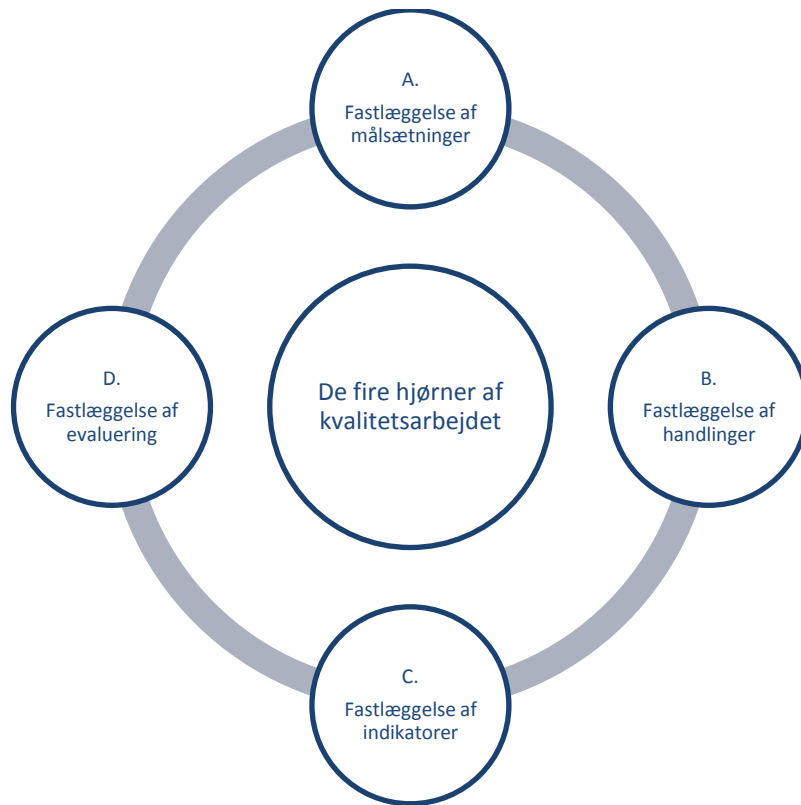
Hvad kan man tillade sig at have af mål for mennesker på det område?

Hvad kan man kræve af rammen for at der gives muligheder for at udvikle det?

Hvad skaber/er kvalitet indenfor området?

Er det muligt at måle?

Kan vi give nogle anbefalinger til, hvordan vi gerne vil måles på kvaliteten på det område+

A. Hvad skal vi nå?

B. Hvordan skal vi nå det?

C. Hvordan skal vi måle det?

D. Hvordan følger vi op på målingerne?

Referat:

Kan man tale om noget fælles kvalitetsparametre, når målgrupper er forskellige? Ja, på et generelt plan – men hvis det handler om at kompensere for udfordringer, så bliver det forskellig praksis i forhold til målgruppe.

Livsduelighed er mere end de andre kategorier tilsammen Det er at kunne begå sig alene som voksen – at kunne udfordres på at kunne klare lidt mere – robusthed.

Man skal have et aktivt liv med andre mennesker.

Det kan være et parameter for kvalitet, at man formår at involvere de unge i deres egne mål og uu-planer. Man kan ikke kræve af den enkelte unge, at de skal opnå erkendelse af egne udfordringer, men man kan godt kræve af stederne, at de arbejder aktivt med muligheden for at opnå erkendelsen.

At stederne kan engagere de unge i deres mål og skabe realistiske mål.

Hvis livsduelighed skal udvikles, skal den unge involveres. At stederne formår at ledsage den unge i processen til at have kendskab til egne mål og egen STU.

Man kan måles på, om den unge har en grad af ejerskab i sit udslningspapir.

Aktivt voksenliv – kan både være at kunne klare hverdagens praktiske udfordringer.

2 pinde: Praktiske kompetencer, der skaber mulighed for at leve at voksenliv og udvikling af robusthed til at klare udfordringer og forandringer i livet.

Vi kan måles på det, vi tilbyder – af praktisk undervisning, som de unge har været udsat for. Kan man også måle på andet, man har været tilbudt.

Det kan godt overføres til det aktive voksenliv. Det kræver at kvaliteten måles på det indhold, vi tilbyder, frem for de resultater, vi leverer. Vi kan ikke garantere, at de unge får venner eller kan lave frikadeller, men på, om de har været tilbudt rammer, hvor de har haft mulighed for at udvikle det.

Men det er ikke nok at tilbyde generel undervisning. Det handler også om at kunne bruge de 3 år til at kunne gøre de unge klar til at udvikle sig.

Man skal kunne påvise, at tilbuddet kommer rundt om det at være voksen i det danske samfund. Det handler også om at lære praktiske kompetencer.

Frihed – livsduelighed giver frihed. Jo mere man kan, jo mere fri bliver man.

Steder skal vægte det hele menneske.

Når vi måler på kvalitet af stedet, så skal der kunne kræves, at stedet kan sætte mål med de unge og at de kan evalueres. Dog kan der være livsomstændigheder, der spiller ind.

At stederne arbejder med at udvikle de unge. At man arbejder med en bevidsthed om balancen mellem at kunne udfordre og støtte.

Når der arbejdes med undervisning, kan det være en forudsætning, at arbejde med livsduelighed. Man skal ikke kun måle kvalitet på undervisningstilbuddet, men også på arbejdet med de udfordringer hos de unge, ligger til grund for at kunne deltage i undervisning og profitere af STU.

Livsduelighed og aktivt voksenliv forudsætter at stederne arbejder med udgangspunkt i den hele person, og det kræver:

Kvalificeret personale

Tid og rum for individuelt arbejde

Bevidst pædagogisk metode

Dokumentation

Der skal være ekspertise tilstede, som kan arbejde med mål og planer og evaluering indenfor de unges specielle behov og diagnoser.

Der skal arbejdes med, hvordan den enkelte lever med og håndterer sine udfordringer efter STU.

Godt at kvalitet måles på livsduelighed og aktivt voksenliv. Vi vil gerne måles på mere end undervisning. Vi vil ikke konkurrere på pris alene, men meget gerne holdes op på, hvordan vi arbejder med de unges udfordringer.

Tværforvaltningsmæssigt samarbejde:

Det ville være godt, hvis der kommer et fælles sprog fra de forskellige forvaltninger.

Fælles dokumentationsrammer fra alle forvaltninger.

Fælles sprog skal kunne formidle de rammer, de unges kompetencer er opnået i og den støtte, det har krævet.

Overgangen fra ung til voksen: Vi anbefaler en person i kommunen, som er tovholder på sagen fra 16-25 år. At man kan følges af én person gennem hele overgangen fra barn til voksen.

Vi anbefaler, at der tales sammen på tværs af alle forvaltninger om, hvordan STU kan gøres til et godt tilbud i overgangen fra skole til fx jobcenter.

At jobcenteret kommer ind i overdragelsesprocessen inden 3. år på STU. At sikre, at overdragelsen ikke først starter, når STU slutter.

Vores målgrupper er særligt sarte i overgange og ikke nødvendigvis har kompetencer til at opsøge forvaltningerne på samme vilkår som alle andre. Vi opfordrer til opmærksomhed på dette.

At man skeler til mindre kommuner i forhold til at samarbejde på tværs. Vi erkender, at Kbh. kommune er så stor, at det er svært. En løsning kunne være, at STUerne skal have den koordinerende imellem de forskellige forvaltninger – og så skal vi have penge for det.

Har det, at man deler betaling mellem SOF og BUF i andre kommuner en betydning? Kan det samme skabes i Kbh.?

Foreningen kan anbefale at få STU op på statsligt niveau. Det ville lette både samarbejde og forsørgelsesgrundlag for de unge.

Fælles holdning til at kræve betaling, når STU stederne påtager sig nye opgaver.

Der er behov for en tydelig definering af de enkelte aktører og myndigheders rolle.